

జీవనరంగం

అలసత్తి కొమ్మకృష్ణ

సుమనతో చెప్పకుండా ఆఫీసుకు వచ్చేసేడు కారీక్.

అతని మనస్సంతా చింకాకుగా వుండిపోయింది.

ఉదయం నిద్ర లేవగానే టూత్ బ్రష్, పేస్టు పట్టుకు రమ్మని సుమనని అడిగేడు. అతని మాటలు పట్టించుకోకుండా కాఫీ కలిపే ప్రయత్నంలో వుండి పోయిందామె. ఆ చిన్ని విషయానికే కోపం వచ్చేసింది కారీక్ కు. రుస రుసలాడుతూ ఆఫీసుకు వచ్చేసేడు.

ఆఫీసుకు రాగానే వో దుర్వార్ర చెవిలో పడింది.

భరణి భార్య పల్లవి ఆత్మహత్య చేసుకుందట.

ఆఫీసు వాళ్ళంతా ఆఫీసు వ్యాన్ లో భరణి యింటికి బయల్దేరారు.

పల్లవి అందంగా వుండదు. కట్టుకు అశపడి ఆమె మెడలో ఉరి త్రాడు కట్టాడు భరణి.

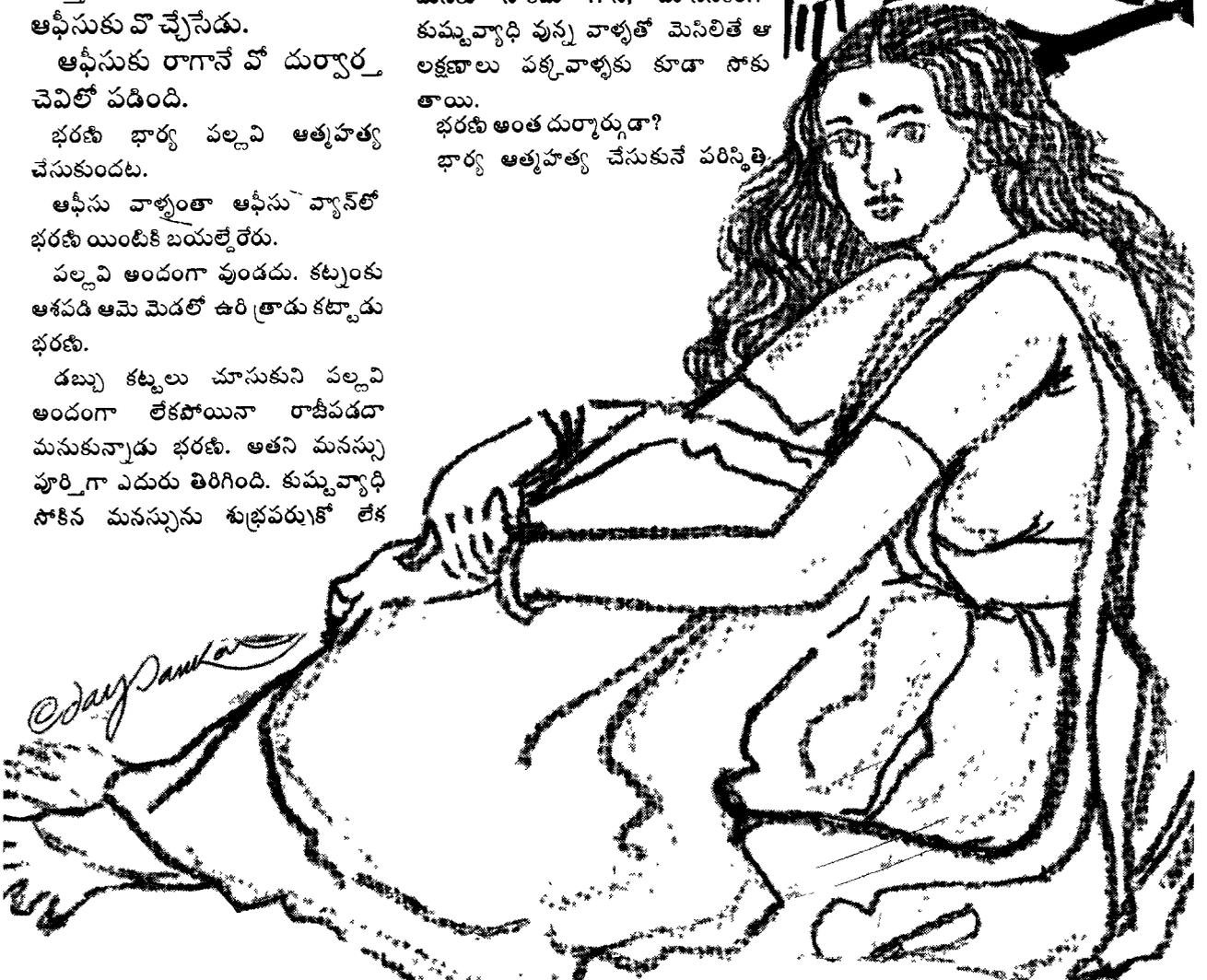
దబ్బు కట్టలు చూసుకుని పల్లవి అందంగా లేకపోయినా రాజీపడదా మనుకున్నాడు భరణి. అతని మనస్సు పూర్తిగా ఎదురు తిరిగింది. కుమ్మవ్యాధి సోకిన మనస్సును శుభ్రపర్చుకో లేక

పోయేడు. శరీరానికి వచ్చిన కుమ్మవ్యాధి ప్రమాదకరమైనదేం కాదు. ఆరు నెలలు మందులు వాడితే తగ్గిపోతుంది. మనస్సుకు పట్టిన కుమ్మవ్యాధి మహాభయంకరమైనది.

కుళ్ళు ఆలోచనలతో సతమతమయ్యే వారికి ఆ వ్యాధి తప్పకుండా వస్తుంది. ఫైకి బంగారంలో కనిపించినా చాలా ప్రమాదకరమైన వాళ్ళు మనస్సుకు కుమ్మవ్యాధి పట్టించుకున్న మనుష్యులు. శారీరకంగా కుమ్మవ్యాధి వచ్చిన వాళ్ళని మనలో కలుపుకున్నా ఆ వ్యాధి మనకు సోకదు గాని, మానసికంగా కుమ్మవ్యాధి వున్న వాళ్ళతో మెసిలితే ఆ లక్షణాలు పక్కవాళ్ళకు కూడా సోకుతాయి.

భరణి అంత దుర్వార్గుడా?

భార్య ఆత్మహత్య చేసుకునే పరిస్థితి.

కల్పించిన వాడు మంచివాడెలా
అవుతాడు?

భరణి యింటి ముందు జనం
మూగేరు.

నల్లగా కాలిపోయి మసిబొగ్గులా
మారింది పల్లవి శవం.

“అన్నయ్యా! టీ తీసుకోండి!” అంటూ
టీ కప్పుతో సహా వచ్చి తనను
పలకరించే పల్లవిని ఆ స్థితిలో
చూసేసరికి కార్తీక్ కళ్ళల్లో నీళ్ళు
తిరిగేయి. భార్యభర్తల మధ్య
మనస్పర్శలు కార్తీక్ కు తెలుసు.

నాలుగైదేళ్ళు పోతే పాళ్ళే సర్దుకుపోతా
రులే ననుకున్నాడు గాని పల్లవి
అత్యహత్యకి పాల్పడుతుం
దనుకోలేదు కార్తీక్.

ఆ అమాయకురాలు చనిపోవడానికి
ముమ్మాటికి కారణం భరణి ప్రవర్తనేనని
నిర్ణయానికి వచ్చేసేడు కార్తీక్.
మిత్రులందరూ మంచివాళ్ళు వుండని,
చెడ్డవాళ్ళు కూడా వుంటారని, ఆ
చెడ్డవారి ప్రభావం తన మీద పడకుండా
చూసుకోవాలనుకున్నాడతను.

అప్పుడే సుమన గుర్తుకు వచ్చింది.
అఫీసుకు వచ్చే ముందు సుమనతో
చెప్పకుండా, అన్నం తినకుండా వచ్చే
య్యడం గుర్తుకు వచ్చింది.

శృశానానికి పల్లవిని తీసుకువెళ్ళే వరకు
వుండి యింటికి తిరిగి వచ్చేకాడు కార్తీక్.

జీవన రాగం

* * * *

“ఉదయం నేను స్నానం చేస్తుంటే
చెప్పా పెట్టుకుండా భోజనం చేయకుండా
వెళ్ళారెందుకు?”

ఇంటికి రాగానే కార్తీక్ ను అడిగింది
సుమన.

అమెతో మాట్లాడకుండా బట్టలు
మార్చుకుని మంచం మీద బొర్లా
పడుకున్నాడు.

“భోజనంచేశారా? వడ్డించ
మంటారా?”

“నువ్వు భోజనం చేశావా?” అమె వైపు
తలెత్తి చూడకుండానే అడిగేడు.

అమె మాట్లాడలేదు.
ఉదయం కాఫీ త్రాగేటప్పుడు జరిగిన
సంభాషణ గుర్తుకు వచ్చింది.

“శేపు మా వూరు వెళ్ళి వస్తాను”
అంది సుమన.

“క్రిందటి నెలలో వెళ్ళివచ్చావు కదా!”
“రాత్రి మా అమ్మ కల్లో కొచ్చింది...
మా అమ్మను చూడాలని వుంది”

“నువ్వు మీ వూరు వెళ్ళితే నువ్వు నా
కల్లో కొస్తావ్... నేను మీ వూరు
పరుగెత్తుకు రాలావో”

“ఇద్దరం చక్కగా కలిసి వెళ్ళామండి”
అంది కార్తీక్ చెంపలు గోముగా
నిమురుతూ.

“నాకొచ్చే ఊతం నీ ప్రయాణ ఖర్చులకే
చాలడం లేదు. చీటికి మాటికి పూళ్ళు
పట్టుకుని తిరుగుతుంటే నా ఉద్యోగం
పూడిపోతుంది.”

అతని మాటలకు అమె నొచ్చుకుంది.
మూతి బిగించుకుని వంటింట్లోకి
దూరింది.

అమె మనస్సు గాయపర్చాలని
అనలేదు అతడు. అమెను ఉడికించ
డానికి అన్నాడతను. అమెను వొక్కరోజు
కూడ వదిలి వుండలేని స్థితి అతనిది.

సాయంత్రం వరకు మాటా మంతీ
లేకుండానే గడిపారెద్దరూ.

కార్తీక్ మెదడులో భరణి, పల్లవిల
గుర్పిన ఆలోచనలే మెదలుతున్నాయి.

పల్లవి ఎందుకంత తొందర పడింది?
కొంతకాలం భరణికి దూరంగా వుంటే
అతనిలో మార్పు వచ్చేదేమో! అత్య
హత్యకు పాల్పడే బదులు విడాకులు
యిచ్చినట్లయితే సరిపోయేదిగదా!...

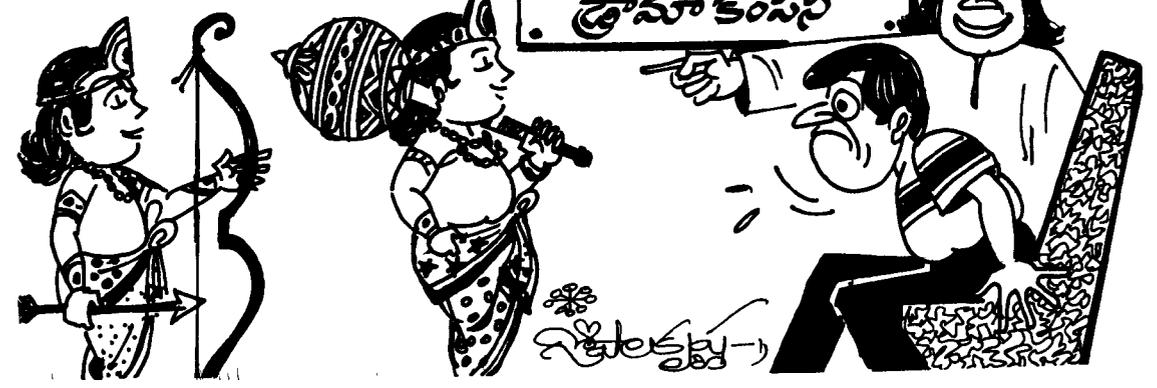
మళ్ళీ కట్టం యిచ్చే పని లేకుండా
రెండో కూతురిని భరణికి కట్టబెట్టాలని
అతని మామ ప్రయత్నిస్తున్నాడా?

మొదటి భార్య ఎందుకు చని
పోయిందో విచారించకుండానే తమ
ఆదపిల్లల్ని భరణికి యిచ్చి పెళ్ళి
చెయ్యాలని అతని బంధువులు ఆలో
చిస్తున్నారా?

పల్లవి అడ్డు తొలిగి పోయిందని భరణి

రామీడు భీమీడు

మీడు నా పెద్ద కొడుకు... పేరు రామ డు.,
వాడు నా రెండవ కొడుకు... పేరు భీమ డు.

జానా కలెట్రా

“ఖయామత్ సే ఖయామత్ తక్”
 చిత్రం తర్వాత వచ్చిన మూడు చిత్రాలు
 జూహి చావ్డాకు అంత మంచి పేరు తెచ్చి
 పెట్టలేక పోయాయి. ఇప్పుడు
 కీర్తి కుమార్ నిర్మించిన “రాధా కా
 పంగమ్” చిత్రం గురించి కలలు
 కంటోంది. ఈ చిత్రంలో రాధ పాత్రకు తన
 తీవ్రతానికి దగ్గర సంబంధం వుందని ఈ
 పాత్ర పోషణకు ఒప్పుకుందట. ఈ చిత్రం
 విజయవంత మవుతే తనకిక ఎదురు
 లేదని కూడా భావిస్తోంది జూహి. జూహి
 తమ చిత్రానికి హీరోయిన్ గా దొరకటం
 అదృష్టం అని అంటున్నాడు
 కీర్తి కుమార్. ఈ చిత్రంతో జూహి పెద్ద
 నటి కాగలదని గోవింద నొక్కి
 వక్కాణిస్తున్నాడు. మరి జూహి మీద ఆ
 మోక్షందో అంతుచిక్కటంలేదు.

లోలో పలనంతో వేవరుతున్నాడా?
 హల్డే వో పక్కకు భరణిని తీసుకెళ్ళి
 తను చెప్పినట్టు రెండో చెల్లిలును పెళ్ళి
 చేసుకోక పోతే డెబ్ బెట్ కేసు పెట్టి,
 ఉద్యోగం వూడగొట్టి ఖైల్దో
 తో యిస్తానని అతని బామ్మరిది
 బెదిరిస్తున్నాడా?
 ఎవరి ఆలోచనలు ఎలా వున్నా పల్లవి
 బ్రతుకు బూడిదయ్యింది. కార్మిక్ కు తీ
 తచ్చి యిచ్చింది సుమన.
 బెట్టు వేయకుండా తాగేశాడు.
 మళ్ళీ పంట పనిలో మునిగి పోయింది
 సుమన.
 రాత్రి భోజనాలయ్యేక పక్క మీదకు
 చేశారు.
 ఆమె నడుం మీద చెయ్యి వేయబో యే
 దతను.
 అతనికి యారంగా జరిగింది వారపత్రిక
 తెరగేస్తానే.
 “మావూరు రేపు వళతాను” అంది
 వున్నట్టుంది.
 “ఇప్పుడొద్దు... నా మాట విను... వచ్చే
 నెలలో వెళ్ళువుగాని” అన్నాడు
 అనునయంగా.

నినురుగా పక్కమీదనుంచి లేచి
 చేతిలోని పత్రిక డ్రస్సింగ్ డెబెల్ మీద
 గిరాకేసి బాత్ రూమ్ కేసి నడిచింది.
 మళ్ళీ ఆలోచనలో మునిగి పోయేడు
 కార్మిక్.
 ఆలోచనల నుండి తేరుకునే సరికి
 అరగంట పట్టింది.
 ప్రక్కన సుమన లేకపోవడంతో వులిక్కి
 పడ్డాడు.
 ఇంత నేపు బాత్ రూమ్ లో సుమన ఏం
 చేస్తున్నట్టు?
 పల్లవిలా కొంపదీసి ఏ అఘా
 యిత్యానికైనా హెల్పింలేరుకదా?
 అతని గుండెలు వేగంగా కొట్టు
 కున్నాయి.
 వెంటినిండా చెమటలు పట్టాయి.
 తడబడే అడుగులతో పెరట్లో వున్న
 బాత్ రూమ్ కేసి నడిచేడు.
 “సోసీ... సోసీ” కంగారుగా విలుస్తూ
 బాత్ రూమ్ తలుపు తట్టాడు.
 మరోక్షణం దొర్లిపోకముందే బాత్
 రూమ్ తలుపు తెరుచుకుంది.
 “ఇంతసేనా... మీ రొస్తారని అరగంట

నుంచి ఎదురుచూస్తూ బాత్ రూమ్ లోనే
 కూర్చున్నాను... ఇల్లిడ రోమల: కుట్టి
 ఛస్తూంటే మీరేమో రాకపోతిరి...
 మొండిగా ఇల్లిడే కూర్చున్నాను” అంది
 నవ్వుతూ.
 కార్మిక్ మనస్సుకు దుటబడింది.
 ఆమెను గట్టిగా గుండెలకు అదుము
 కున్నాడు.
 “సోసీ ఇలాంటి పిచ్చి పనులతో నన్ను
 పరీక్షించకు. ఆ వూహి భరింపలేను. నువ్వై
 లేకుండా నేను వొక్క కణం బతకలేను.”
 “అయితే నన్ను రేపు వూరికి పంపు
 తున్నారాగా!” అంది గోముగా అతని
 జాట్టు నిమురుతూ.
 “విన్ను వెంటరిగా పంపడం లేదు
 నేను నీతోనే వస్తున్నాను”
 ఎగిరి గంతేసేంది సుమన.
 “అర్రేంటుగా నాకో తియ్యటి ముద్దు
 యిచ్చెయ్యండి” అంది సుమన చిలిపిగా.
 “ఇల్లిడకాదు లోపలికి వెళ్లాం పద”
 అని నడుం చుట్టూ చేయి వేసి లోపలకు
 తీసుకెళ్ళాడు అపశ్రుతి లేకుండా తీవన
 రాగం పల్కించడానికి.